

въ Парижъ, умр. 23 септ. 1896 въ Паси при Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория, пѣлъ за пръвъ пѣтъ публично въ „Одеонъ театъръ“; истинскиятъ му дебютъ е билъ въ Торино, следъ което обикаля Италия, връща се 1836 въ Парижъ, кждето пѣе въ „Голѣмата опера“ и преподава въ консерваторията, а после основава собствена пѣвческа школа. Ценни сж неговитѣ педагогически трудове: „Изкуството на пѣнието“, „Допълнителни етюди“, „Мелодията“ и др., до като композициитѣ му (пѣсни, меси, една оратория и нѣколко опери) нѣматъ никакво значение.

Дюпре, Марселъ — Dupré, Marcel — французски виртуозъ-органистъ и компонистъ, род. 3 май 1886 въ Руанъ, училъ при баща си и при Диеме, Гюилманъ и Видоръ въ Парижката консерватория, дето получава нѣколко први награди; органистъ на Сень-Сюлписъ и Notre Dame, отъ 1926 е професоръ по органъ въ консерваторията; концертиралъ въ Франция, Германия, Англия и въ Америка. Писалъ: фантазия за пиано и оркестъръ; „Симфония-пасионъ“ и „Вариации върху една коледна пѣсенъ“ — за органъ; соната за цигулка и пиано; псалми, мотети и прелюдии (версети), „Учебникъ по импровизация“ и една „Метода за органъ“.

Дюпюи, Албертъ — Dupuis, Albert — оперенъ компонистъ, род. 1 мартъ 1877 въ Вервие, училъ при д'Енди въ Парижъ, сега е директоръ на консерваторията въ Вервие. Творби: опери — „Идилията“, „Билитисъ“, „Жанъ Мишель“, „Страданиято“, „Замъкътъ на Бретешъ“, „Освобождението“, „Барьерата“, „Победата“, „Жертвата“ и „Робството“. Д. е носителъ на „Римската премия“ на Брюкселската консерватория.

Дюпой, Едуаръ — Dupuy, Edouard — компонистъ и диригентъ, род. 1733 въ Корселъ при Нюшатель, умр. 3 апр. 1822 въ Стокхолмъ, ученикъ на Шабранъ и Душекъ въ Парижъ, концертмайсторъ на князъ Хенрихъ въ Райнсбергъ, и такъвъ на

Кралската капела въ Стокхолмъ, и сщевременно оперенъ пѣвецъ, после — въ Копенхагенъ и Парижъ, и отиово въ Стокхолмъ — като дворцовъ капелмайсторъ, писалъ: цигулкински композиции, пѣсни, единъ концертъ за флейта и нѣколко опери („Младостъ и глупостъ“, „Една шега“ и др.).

Дюранъ, Мари Огюстъ — Durand, Marie August — органистъ и музикаленъ критикъ, род. 18 юли 1830 въ Парижъ, умр. 31 май 1909 въ Парижъ, ученикъ на Бенуа, органистъ на нѣколко Парижски църкви, и основателъ на известната Парижка издателска къща Durand et Fils.

Дюрей, Луи Едмонъ — Durey, Louis Edmond — французски компонистъ отъ „Групата на шестѣтъ“, род. 27 май 1888, училъ при Леонъ, Сень Рекие, писалъ: „Пасторале“ за оркестъръ, „Възхвала“ — за соли, хоръ и оркестъръ, едно струнно трио, едно клавиртрио, два струнни квартета, лирична драма „Случаятъ“ — (единъ актъ), клавирни нѣща за 2 и 4 ржце, пѣсни съ оркестъръ и пиано, хорове безъ съпроводъ и др.

Дюфай, Гюийомъ — Dufay, Guillaume — знаменитъ майсторъ отъ срѣдата на XV в., род. около 1400 въ Шимай, умр. 27 ноем. 1474 въ Камбре, 1428—1437 пѣвецъ въ папската капела, жтвѣлъ после въ Парижъ, седемъ години е билъ членъ въ капелата на папа Феликсъ V Савойски, и умира като каноникъ въ Камбре. Д., заедно съ Дйнстейпълъ и Беншуа, образуватъ тризвездие отъ голѣми майстори въ срѣдата на XV в., съ голѣмо историческо значение. Стила на Д. е едно обобщение отъ французски и италиански елементи; той е еднакво значителенъ, както въ духовната пѣсенъ, тъй и въ свѣтската. Творчеството му въ една своя голѣма частъ се заема отъ църковна музика: 8 меси, 20 части отъ меси, мотети, магнификати. На Д. се приписватъ и нѣкои подобрения въ нотописъта.

Джга, нѣм. Vogen, ит. Legato — се нарича знакътъ, кой съединява две или повече ноти (гл. легато) за да се свирятъ или пѣятъ свързано.